

УДК 17.026:174.7-028.42]:378.046-021.68
DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2024-105-8>

МОТИВАЦІЙНО-ЦІЛЬОВИЙ КОМПОНЕНТ СИСТЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

Кузьменко Анастасія Олексіївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземної філології, перекладу та професійної мовної
підготовки

Університет митної справи та фінансів

anastasiiakuzmenko90@gmail.com

orcid.org/0000-0003-1189-1438

Мета. У статті прийнято за мету схарактеризувати специфіку мотиваційно-цільового компоненту системи формування культури академічної доброчесності майбутнього доктора філософії у процесі його професійної підготовки.

Методи. Дослідження базується на методах індукції, дедукції, аналізу та синтезу, абстрагування та конкретизації. Застосовано методи аналізу, такі як теоретичний, описовий, обробка та інтерпретація, а також прийоми спостереження, класифікації та систематизації.

Результати. Мотиваційно-цільовий компонент представлено морально-ціннісним ставленням до своєї професії; активно-позитивним ставленням до пошукової роботи як до особистісної цінності; стимулюванням дослідницької активності; виконанням професійних обов'язків відповідно до етичного кодексу ученого; стійкою потребою та наполегливістю у пошуку ефективних шляхів розв'язання професійних завдань засобами науково-дослідної роботи в освітньо-виховних закладах; активністю у саморозвитку. Кожний майбутній доктор філософії має свій набір мотивів та актуальних потреб, які стимулюють його до якісної професійної діяльності.

Висновки. З'ясовано, що мотиваційно-цільовий компонент визначає провідні цінності (чесність, довіра, повага, мужність, законність, прозорість тощо), інтереси (доброчесна професійна орієнтованість з урахуванням цінностей та принципів культури поведінки учасника освітньо-наукового процесу), потреби (освітньо-наукова самореалізація з подальшим самовдосконаленням і продукуванням власного автентичного Я як професіонала академічної спільноти), мету (формування культури академічної доброчесності майбутніх докторів філософії у процесі їхньої професійної підготовки шляхом залучення їх у аксіологічно-рефлексивне академічне середовище, що передбачає дотримання відповідальної та ціннісно-принципової позиції у взаємодії з різними соціальними, освітньо-науковими закладами, обміну професійними надбаннями між суб'єктами середовища через упровадження комплексу педагогічних технологій) та завдання.

Ключові слова: академічна доброчесність, доктор філософії, мотиваційно-цільовий компонент, заклад вищої освіти, професійні цінності, система.

MOTIVATION-GOAL COMPONENT IN THE SYSTEM OF FORMATION OF FUTURE PHD'S CULTURE OF ACADEMIC INTEGRITY

Kuzmenko Anastasiia Oleksiivna,
Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Foreign Philology,
Translation and Professional Language Training

University of Customs and Finances

anastasiiakuzmenko90@gmail.com

orcid.org/0000-0003-1189-1438

Purpose. The article is aimed to characterize the specifics of the motivation-goal component in the system of formation of future PhD's academic integrity culture in the process of the professional training.

Methods. Research is based on general scientific methods of induction and deduction, analysis and synthesis, abstraction and concretization. The study employs analytical methods such as theoretical, descriptive, processing, and interpretation, along with observation, classification, and systematization techniques.

Results. The motivation-goal component is represented by a moral and value attitude towards one's profession; an active and positive attitude towards research work as a personal value; stimulation of research activity; performance of professional duties according to the scientist's code of ethics; persistent need

and persistence in finding effective ways to solve professional tasks by means of research work in educational institutions; activity in self-development. Each future doctor of philosophy has his own set of motives and actual needs that stimulate him to high-quality professional activity.

Conclusions. It has been found that the motivation- goal component determines the leading values (honesty, trust, decency, conscientiousness, justice, respect, courage, , legality, transparency, etc.), interests (virtuous professional orientation taking into account the values and principles of the participant's educational behaviour culture -scientific process), needs (educational and scientific self-realization with further self-improvement and production of one's own I as a professional of the academic community), goal (forming a culture of academic integrity of future doctors of philosophy in the process of their professional training by involving them in an axiological-reflective academic environment, which includes the observance of a responsible and value-principled position in interaction with various social, educational and scientific institutions, the exchange of professional assets between the subjects of the environment through the introduction of a complex of pedagogical technologies) and tasks.

Key words: *academic integrity, doctor of philosophy, motivation-goal component, higher education institution, professional values, system.*

Теоретичне обґрунтування проблеми.

Сьогодні система освіти України переживає стан глобальних важких змін. Із формуванням процесів розвитку ринкової економіки, створенням конкретних соціально-економічних умов і конкурентоспроможності, формуванням сприятливих передумов для активізації діяльності майбутній доктор філософії повинен у найвищій мірі бути адаптований до усіх змін, а також поглинати та передавати знання, демонструвати вміння та навички відповідно до викликів сучасності. Одним зі стратегічних завдань освітньої політики України є підготовка доброчесних фахівців, які володітимуть високим рівнем кваліфікації та матимуть активну позицію у своїй професійній діяльності. Основними критеріями кваліфікованості сучасного доктора філософії є рівень володіння академічними навичками, спрямованість, орієнтованість на результат, саморозвиток, підвищення кваліфікації, володіння компетенціями, розвиток науково-педагогічної культури та особистісних якостей тощо. Система освіти завжди зазнає змін під час зміни різних сфер життєдіяльності суспільства. Разом з євроінтеграцією системи освіти України необхідно вносити новизну, нові підходи до підготовки кадрів, які будуть відповідати новітнім вимогам та стандартам. Недостатньо якісно підготовлені доктори філософії не будуть відповідати вимогам сучасності (Михайлишин, 2017: 7).

Зацікавлена у прогресі держава завжди ставить високі вимоги до докторів філософії, які вважаються еталоном знань, моралі, взірцем поведінки і зрілості. Усе це впливає на структуру академічної підготовки кадрів. Сучасний майбутній доктор філософії має володіти низкою компетентностей, серед яких: аксіологічно-принципова, доброчесна, моральна; мовно-комунікативна; психологічна; емоційно-етична; інклюзивна; предметно-методична; органі-

заційна; інформаційно-цифрова; проєктувальна; дослідницько-інноваційна; рефлексивна; оцінювально-аналітична; здатність до навчання протягом життя; прогностична; соціальна; полікультурна; громадянська; підприємницька; автономізаційна.

Однією з провідних характеристик майбутнього доктора філософії є професійна поведінка з дотриманням культури академічної доброчесності. Академічно доброчесний майбутній доктор філософії – це особа, яка повинна спиратися на певні морально-етичні принципи у своїй академічній діяльності та житті у цілому. Майбутні доктори філософії повинні спиратися на такі принципи доброчесності: професіоналізм та компетентність; чесність; порядність; свобода та людська гідність; повага та взаємодія довіри; справедливість і толерантність; партнерство; взаємодопомога; демократичність; колегіальність; прозорість; відвертість та відкритість; самосвідомість; робота на результат; формування громадянської культури тощо (Чобітько, 2007: 42).

Методологія та методи. Питання професійної підготовки педагогічних працівників порушувалися у роботах Г. Михайлишин (2017), М. Чобітько (2007); науковий інтерес до суб'єкта освітньо-наукового процесу доктора-філософії посилений у роботах О. Антонової (2019), С. Вітвицької (2019), А. Кузьменко (2023), С. Меньяло (2020); В. Ягупов (2022) та ін. приділяли увагу професійним цінностям та мотивації. У цій роботі за мету прийнято описати мотиваційно-цільовий компонент системи формування культури академічної доброчесності майбутнього доктора філософії у процесі його професійної підготовки. Згідно з метою, дане дослідження ґрунтується на загальнонаукових методах індукції та дедукції, аналізу та синтезу, абстрагування та конкретизації. Широке застосування методів аналізу, таких як теоретич-

ний, описовий, обробка та інтерпретація, визначає високий рівень комплексності підходу. Крім того, у рамках статті використано додаткові дослідницькі прийоми, такі як спостереження, класифікація та систематизація, щоб забезпечити більш глибокий та повний аналіз предмету дослідження.

Результати та дискусії. Із метою забезпечення якості освітнього та наукового складників у підготовці майбутніх докторів філософії О. Антоною розроблено цілісну систему, що поєднує взаємопов'язану сукупність таких елементів, як мета, зміст, комплекс новітніх форм, методів та засобів теоретико-практичної підготовки, необхідні умови (Антонова, 2019: 98). С. Вітвицька також підтримує важливість системного підходу у процесі підготовки майбутніх докторів філософії, указуючи на гармонійність поєднання усіх його елементів: мети, завдань, змісту, форм і методів, теорії та практики (Вітвицька, 2019: 102).

Система формування культури академічної доброчесності майбутніх докторів філософії у процесі професійної підготовки розуміється нами як цілісна, упорядкована, взаємозумовлена сукупність компонентів (мотиваційно-цільового, суб'єкт-суб'єктного, змістового, середовищного, технологічного, оцінно-результативного) (Кузьменко, 2023: 273–274), які мають активну інтеракцію між собою та соціальним оточенням, дають змогу функціонування академічного середовища ЗВО як провідного чинника формування культури академічної доброчесності майбутніх докторів філософії.

Фундаментальним вважаємо мотиваційно-цільовий компонент та вважаємо за потрібне уможливити його більш деталізований огляд та характеристику. *Мотиваційно-цільовий* компонент визначає провідні цінності, інтереси, потреби, мету та завдання. «Цінності безпосередньо впливають на формування та насичення мотиваційної сфери фахівців, визначають суб'єктне ставлення до самого себе як до професійного суб'єкта, викарбовують його професійну позицію як професіонала, впливають на формування ціннісно-мотиваційної підвалини професійної суб'єктності» (Ягупов, 2022: 689–700).

Серед **професійних цінностей** майбутнього доктора філософії ми виокремлюємо чесність, довіру, порядність, сумлінність, справедливість, повагу, мужність, доброчесність, правдивість, толерантність, верховенство права, законність, прозорість, послідовне відстоювання, відкритість, демократизм, взаємодопомогу, взаємо-

повагу, відповідальність, професіоналізм, компетентність, наукову сумлінність, партнерство, самовдосконалення, вдосконалення й т. ін.

Професійні цінності є фундаментом для становлення фахівця як професіонала, та саме вони визначають мотиваційну сферу професійної діяльності й її цільові орієнтири.

Для розуміння мотиваційної сфери варто усвідомлювати породження мотиву. Мотив виникає на основі інтересу та потреби. Саме інтерес впливає на ефективність, процес та результативність будь-якої діяльності, а також є її основним побудником. Головним **інтересом** майбутнього доктора філософії тут постає добросовісна професійна орієнтованість з урахуванням цінностей та принципів культури поведінки учасника освітньо-наукового процесу.

Іншим складником мотиву є потреба. В. Меньяло зазначає, що «потреба – це певний психічний стан, який створює передумову діяльності та визначає спрямованість особистості та її подальшу активність» (Меньяло, 2020: 288). Зважаючи на зазначене, до **професійних потреб** майбутніх докторів філософії першочергово належить освітньо-наукова самореалізація (успішне закінчення навчання в аспірантурі та захист дисертаційного дослідження, оприлюднення результатів оригінальних розвідок, визнання серед колег та керівництва тощо) з подальшим самовдосконаленням і продукуванням власного автентичного Я як професіонала академічної спільноти.

Ці основоположники (інтерес і потреба) утворюють мотив. Етимологічно «мотив» сягає корінням латинської мови *movere* – «приводити в рух», «штовхати», а його грецький еквівалент *motivus – kinetikos* – «привід», «рушійна сила». Р. Сінг вважає, що мотив – це не тип людської реакції, а причина або рушійна сила, що стоїть за певним учинком, а також може бути добрим (благочестивий) або поганим (негативним) (Rashmi, 2022).

Кожний майбутній доктор філософії має свій комплект актуальних потреб, інтересів та певних мотивів. Одним із найбільш виражених мотивів є подальше прагнення навчити дисципліні здобувачів, поширити науково-дослідні розвідки, упровадити власні методики, технології викладання, оприлюднити результати діяльності та отримати задоволення від реакції реципієнтів (здобувачів, колег, керівництва, академічної спільноти та ін.).

Сукупність та організованість мотивів формує мотивацію. Мотивація – «система мотивів, або стимулів, яка спонукає людину

до конкретних форм діяльності або поведінки» (Гончаренко, 1997: 217); сукупність внутрішніх і зовнішніх рушійних сил, які спонукають людину до діяльності, визначають поведінку, форми діяльності, надають цій діяльності спрямованості, орієнтованої на досягнення особистих цілей і цілей організації (Колот, 2022: 16). Мотивація – це фізіологічно-психологічний процес, який керує поведінкою людини, спонукає її до дії. Від рівня мотивації особистості залежить рівень ефективності її діяльності. Мотивація майбутнього доктора філософії опосередковано впливає на якість педагогічної і наукової практики через його залучення до професійної академічної діяльності.

Мотивацію можна поділити на такі типи: зовнішня, внутрішня й інтегративна. Своєю чергою, зовнішня розділяється на ту, що передбачає матеріальну винагороду і бажання отримати схвалення інших. Внутрішня мотивація поділяється на два типи, а саме: на ту, що відповідає за спрямованість на процес, і ту, яка відповідає за самореалізацію, саморозвиток і самовдосконалення. Інтегративний тип мотивації передбачає погодженість цілей фахівця із цілями колективу (Kumar, 2023: 3).

Тож у цій роботі ми розуміємо мотивацію як сукупність зовнішніх, внутрішніх та інтеграційних тригерів, що спонукають до діяльності задля досягнення мети. Таким чином, формування культури академічної доброчесності майбутніх докторів філософії у процесі їхньої професійної підготовки уможливується за рахунок:

1. Зовнішньої мотивації: можливість отримувати гранти; освітньо-наукові подорожі на конференції, стажування, підвищення кваліфікації; винагорода за науково-дослідні роботи; рейтингування тощо.

2. Внутрішньої мотивації: спрямованість на реалізацію потенціалу майбутнього доктора філософії як доброчесного учасника освітньо-наукової спільноти, самовдосконалення та самореалізацію, професійний розвиток, покращувати власні вміння та навички. Самодетермінація і самоактуалізація є поштовхом досягати нові вершини. Чим більше майбутній доктор філософії отримує, тим більше посилюється жага до нових професійних звершень та здобутків. Цей процес може бути безперервним, якщо майбутній доктор філософії одержує особисту задоволеність від отримання позитивних результатів, відчуває свою ефективність, як особистісну, так і професійну.

3. Інтегративної мотивації. Необхідно зазначити, що мотивованих до праці майбутніх докторів філософії вирізняє, окрім

прагнення до підвищення особистих професійних результатів, бажання зробити внесок в успіх закладу, де вони працюють. Тут інтегративна мотивація позначає формування та розвиток ідей культури академічної доброчесності у майбутнього доктора філософії під час його професійної підготовки, що задовольняє потреби, інтереси та цілі не лише власне майбутнього доктора філософії, а також кафедри, факультету, інституту, ЗВО та освітньо-наукової спільноти у цілому; усвідомлення себе – майбутнього доктора філософії – частиною команди/колективу, яка має погоджені цілі та забезпечує успіх усіх учасників діяльності та передбачає ефективну взаємодію.

Продуктивне формування культури академічної доброчесності майбутнього доктора філософії у процесі професійної підготовки залежить від тісного зв'язку мотивації і мети, що і становить мотиваційно-цільовий компонент. Мета – це те, до чого прагне людина, для чого він працює, за що бореться, чого хоче досягти у своїй діяльності. Без мети свідомо діяльність неможлива (Максименко, 2024). Загальна мета системи формування культури академічної доброчесності майбутнього доктора філософії зумовлена освітньою політикою Європейського Союзу, державним соціальним замовленням, специфікою закладу вищої освіти та суспільним запитом. Загальна мета змодельованої нами системи полягає у структурованому *формуванні культури академічної доброчесності майбутніх докторів філософії у процесі їхньої професійної підготовки шляхом залучення їх у аксіологічно-рефлексивне академічне середовище, що передбачає дотримання відповідальної та ціннісно-принципової позиції у взаємодії з різними соціальними, освітньо-науковими закладами, обміну професійними надбаннями між суб'єктами середовища через упровадження комплексу педагогічних технологій*. Цю мету ми вбачаємо перфекційною, адже єдиного рівня сформованості до готовності реалізації ідей культури академічної доброчесності у майбутніх докторів філософії практично неможливо досягнути після завершення професійної підготовки в умовах ЗВО.

Мотиваційно-цільовий компонент є першоджерелом у формуванні культури академічної доброчесності майбутніх докторів філософії у процесі професійної підготовки. Він забезпечуватиме спрямованість особистості до пошуку, зумовлюючи усвідомлення своїх можливостей, своєї місії, наполегливості у досягненні цілей, звичку до невпинної та копіткої праці. Повноцінний розвиток та саморозвиток майбутнього

доктора філософії є справжніми тільки за умови пробудження його внутрішнього джерела-регулятора, тобто мотиву, детермінуючи діяльність.

Мотиваційно-цільовий компонент представлено морально-ціннісним ставленням до своєї професії; активно-позитивним ставленням до пошукової роботи як до особистісної цінності; стимулюванням дослідницької активності; виконанням професійних обов'язків відповідно до етичного кодексу ученого; стійкою потребою та наполегливістю у пошуку ефективних шляхів вирішення професійних завдань засобами науково-дослідної роботи в закладах вищої освіти; активністю у саморозвитку.

Відповідно до інтересів, прагнень, мотивів, мотивації та мети основні **завдання** мотиваційно-цільового компоненту під час формування та розвитку культури академічної доброчесності у майбутніх докторів філософії у процесі професійної підготовки:

формування розуміння та усвідомлення кожним майбутнім доктором філософії характеру та значущості мотивації з імплементації ідей культури академічної доброчесності у процесі здійснення освітньо-наукової діяльності;

– розвиток мотиваційно-ціннісної сфери та академічних морально-етичних принципів;

– активізація творчого та критичного мислення, інтенсифікація рефлексивних цінностей;

– фундація для професійного зростання та плідної освітньо-наукової кар'єри;

– становлення власної автентичної особистості майбутнього доктора філософії.

Висновки. Таким чином, спрямованість майбутнього доктора філософії на реалізацію ідей культури академічної доброчесності детермінується мотиваційно-цільовим компонентом, який уміщує у себе триєдність мотиваційного, ціннісного та цільового складників. Мотиваційно-цільовий компонент формування культури академічної доброчесності майбутніх докторів філософії у процесі їхньої професійної підготовки проявляється як аксіологічний аспект із певною низкою цінностей, які формують інтереси, мотиви, мотивацію та мету і відповідні завдання.

Мотиваційно-цільовий компонент формування культури академічної доброчесності майбутніх докторів філософії у процесі їхньої професійної підготовки прогнозує наявність у майбутніх фахівців освітньо-наукової сфери цілісної системи уявлень щодо майбутньої професії, наявність соціальних установок стосовно фахової діяль-

ності, її рівня, а також наявність інтересів, прагнень, потреб, мотивів, мотивацій, мети та усвідомлення задач. Даний компонент передбачає, окрім оцінки розуміння мети професійної підготовки відповідного рівня, ще й схильність здобувачів третього освітньо-наукового рівня до навчально-пізнавальної, викладацької та науково-дослідної майбутньої академічної діяльності; наявність стійкої мотивації у процесі професійної підготовки та протягом виконання професійних завдань та обов'язків. Даний компонент характеризується жагою до професійного зростання, кар'єрного успіху, які актуалізують професійне самовдосконалення майбутнього доктора філософії.

Перспективними вважаємо подальші розвідки щодо компонентів системи формування культури академічної доброчесності майбутнього доктора філософії у процесі професійної підготовки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антонова О. Системний підхід до підготовки докторів філософії з освітніх/педагогічних наук: український, європейський та світовий досвід. *Інноваційний розвиток вищої освіти: глобальний, європейський та національний виміри змін*. Суми : СумДПУ ім. А.С.Макаренка, 2019. С. 97–100.
2. Вітвицька С. Інноваційність у підготовці докторів філософії. *Інноваційний розвиток вищої освіти: глобальний, європейський та національний виміри змін*. Суми : СумДПУ ім. А.С.Макаренка, 2019. С. 101–104.
3. Гончаренко С. Український педагогічний словник. Київ : Либідь, 1997. 376 с.
4. Колот А.М. Мотивація персоналу : підручник. Київ : НКЕУ, 2002. 337 с.
5. Кузьменко А.О. Структурні компоненти системи підготовки майбутніх докторів філософії до реалізації ідей академічної доброчесності. *Академічна доброчесність, відкрита наука та штучний інтелект: як створити доброчесне освітнє середовище*. Львів ; Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 273–275.
6. Максименко С.Д. Мета і мотиви діяльності. Загальна психологія. 2004. http://psih.pp.ua/22305_meta_i_motivi_diyalnosti_meta_ce_te_do_chogo_praгне_людина_для_чого_він_працює_за.html
7. Меньяйло В.І. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутніх докторів філософії до дослідницько-інноваційної діяльності : дис. ... д.пед.н. : 13.00.04. Запоріжжя, 2020. 756 с.
8. Михайлишин Г.Й. Перспективи професійної підготовки педагогічних працівників у контексті Закону України «Про освіту». *Гірська школа українських Карпат*. 2017. № 16. С. 5–10.
9. Чобітько М.Г. Теоретико-методологічні засади особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх учителів : автореф. дис. ... д.п.н. Київ, 2007. 42 с.
10. Ягупов В.В. Методологічні проблеми розуміння та формування ціннісно-мотиваційної складової професійної суб'єктності фахівців. *Проблеми цивілі-*

заційної суб'єктності України: місія науки і освіти. Київ : Інститут обдарованої дитини НАПН України, 2022. 722 с.

11. Jai Kumar. Influence of motivation on teachers' job performance. Humanities and social sciences communications. China. Business School, Sichuan University. 2023. P. 11.

12. Rashmi Singh. Difference between Intention and Motive. Importance of motive in Law of Crime 2022. URL: <https://portal.theedulaw.com/SingleNotes?title=difference-between-intention-and-motive-importance-of-motive-in-law-of>

REFERENCES

1. Antonova O. (2019) Systemnyy pidkhid do pidhotovky doktoriv filosofiyi z osvity / pedahohichnykh nauk: ukrayins'kyy, yevropeys'kyy ta svitovyy dosvid. [Systematic approach to the training of doctors of philosophy in educational / pedagogical sciences: Ukrainian, European and world experience]. *Innovatsiynyy rozvytok vyshchoyi osvity: hlobal'nyy, yevropeys'kyy ta natsional'nyy vymiry zmin* [Innovative development of higher education: global, European and national dimensions of change]. Sumy. SumDPU named after A.S. Makarenko. P. 97–100. [in Ukrainian]

2. Vitvytska S. (2019). Innovatsiynist' u pidhotovtsi doktoriv filosofiyi. [Innovation in the training of doctors of philosophy]. *Innovatsiynyy rozvytok vyshchoyi osvity: hlobal'nyy, yevropeys'kyy ta natsional'nyy vymiry zmin* [Innovative development of higher education: global, European and national dimensions of change]. Sumy. SumDPU named after A.S. Makarenko. P. 101–104 [in Ukrainian]

3. Honcharenko S. (1997). Ukrayins'kyy pedahohichnyy slovnyk. [Ukrainian pedagogical dictionary]. K.: Lybid. 376p. [in Ukrainian]

4. Kolot A.M. (2002). Motyvatsiya personalu. [Personnel motivation]: textbook. Kyiv: NKEU. 337 p. [in Ukrainian]

5. Kuzmenko A.O. (2023). Strukturni komponenty systemy pidhotovky maybutnikh doktoriv filosofiyi do realizatsiyi idey akademichnoyi dobrochesnosti. [Structural components of the system of training future doctors of philosophy to implement the ideas of academic integrity]. *Akademichna dobrochesnist', vidkryta nauka ta shtuchnyy intelekt: yak stvoryty dobrochesne osvitnye seredovyshche. [Academic integrity, open science and artificial intelligence: how to create a virtuous educational environment]*. Lviv–Torun. Liha-Press. P. 273–275 [in Ukrainian]

6. Maksimenko S.D. (2004). Meta i motyvy diyal'nosti. [Purpose and motives of activity]. *Zahal'na psykholohiya [General Psychology]*. http://psih.pp.ua/22305_meta_i_motyvy_dajnosti_meta_ce_te_do_chogo_prane_ludyna_dlya_chogo_vin_pratbye_zh.html [in Ukrainian]

7. Menyaylo V.I. (2020). Teoretychni i metodychni zasady pidhotovky maybutnikh doktoriv filosofiyi do doslidnyts'ko-innovatsiynoyi diyal'nosti [Theoretical and methodological principles of training future doctors of philosophy for research and innovation activities]. Doctor of pedagogy 13.00.04. – theory and methodology of professional education. Zaporizhzhia. 756p. [in Ukrainian]

8. Mykhailyshyn G.Y. (2017). Perspektyvy profesiynoi pidhotovky pedahohichnykh pratsivnykiv u konteksti Zakonu Ukrayiny «Pro osvitu». [Prospects of professional training of pedagogical workers in the context of the Law of Ukraine «On Education»]. *Hirs'ka shkola ukrayins'kykh Karpat [Mountain School of the Ukrainian Carpathians]*. No. 16. P. 5–10 [in Ukrainian]

9. Chobitko M.H. (2007). Teoretyko-metodolohichni zasady osobystisno oriyentovanoi profesiynoi pidhotovky maybutnikh uchyteliv [Theoretical and methodological principles of personally oriented professional training of future teachers]: Author's abstract. thesis ... doctor of pedagogy of Sciences / APNU Institute of Pedagogical Education and Adult Education. K. 42 p. [in Ukrainian]

10. Yagupov V.V. (2022). Metodolohichni problemy rozumynnya ta formuvannya tsinnisno-motyvatsiynoyi skladovoyi profesiynoi sub'yektnosti fakhivtsiv. Problemy tsyvilizatsiynoyi sub'yektnosti Ukrayiny: misiya nauky i osvity [Methodological problems of understanding and formation of the value-motivational component of professional subjectivity of specialists. Problems of the civilizational subjectivity of Ukraine: the mission of science and education]. K.: Institute of the Gifted Child of the National Academy of Sciences of Ukraine. 722 p. [in Ukrainian]

11. Jai Kumar (2023). Influence of motivation on teachers' job performance. Humanities and social sciences communications. China. Business School, Sichuan University.. P.11 [in English]

12. Rashmi Singh. (2022). Difference between Intention and Motive. Importance of motive in Law of Crime. URL: <https://portal.theedulaw.com/SingleNotes?title=difference-between-intention-and-motive-importance-of-motive-in-law-of> [in English]

Стаття надійшла до редакції 28.02.2024.
The article was received 28 February 2024.